

Ο Αληθινά Μεγάλος

Την Αγία και Μεγάλη Πέμπτη η εκκλησία μας εορτάζει τον Ιερό Νηπτήρα. Κατά τη διάρκεια του Μυστικού Δείπνου ο Κύριος λαμβάνει μία λεκάνη με νερό, ζώνεται το λέντιον (πόδια), παραμερίζοντας τα εξωτερικά του ενδύματα και ξεκινά να πλένει τα πόδια των μαθητών του. όταν πλησιάσε η σειρά του Πέτρου, αυτός αρνήθηκε να πραγματοποιηθεί μια τέτοια ενέργεια στον ίδιο γιατί θεώρησε την πράξη πολύ απαξιωτική και ευτελή για τον Κύριο και Διδάσκαλό του. Ο Ιησούς όμως, επιμένοντας, του αποκρίθηκε, πως αν δεν υπακούσει και δε σταθεί να τον πλύνει, τότε δεν θα έχει καμία θέση κοντά Του. Αυτό σήμαινε πως ο Πέτρος δεν θα ήταν 'αξιός πλέον, να αποκαλείται μαθητής του Χριστού, αφού δεν θα ήταν σε θέση στο μέλλον να ακολουθήσει το παράδειγμά Του.

Σ' αυτό λοιπόν ακριβώς το σημείο έγκειται και αποκαλύπτεται η ερμηνεία του παραδόξου, κατά τα ανθρώπινα μέτρα, αυτού γεγονότος. μιας και αποτελεί εύλογο ερώτημα το πως είναι δυνατόν ο ίδιος ο Υιός και Λόγος του Θεού να ταπεινώνεται σε τέτοιο βαθμό, ώστε να γίνεται υπηρέτης των δημιουργημάτων του (ανθρώπων). Την απάντηση σ' αυτό δίνει ο ίδιος ο Χριστός λέγοντας πως "αφού εγώ ο Κύριος και Διδάσκαλος, έπλυνα τα πόδια σας, έτσι κι εσείς οφείλετε να πλένετε τα πόδια ο ένας του άλλου"! Θέλοντας βέβαια μ' αυτό να πει, πως εκείνος που θέλει να γίνει μεγάλος μεταξύ των ανθρώπων θα πρέπει να γίνει υπηρέτης τους και εκείνος που θέλει να γίνει πρώτος, θα πρέπει να γίνει δούλος όλων! Άλλωστε συμβαίνει το εξής, όσο ο άνθρωπος κυνηγά τη σκιά του (τη δόξα), τόσο εκείνη φεύγει και όσο την αποστρέφεται, εκείνη τον ακολουθεί!

Είναι λοιπόν σαφές και διαχρονικό το μήνυμα που μας στέλνει ο Χριστός και που μας καλεί όλους να κάνουμε πράξη στην ζωή μας. Είναι απαραίτητο να καλλιεργήσουμε όλοι την ταπείνωση, τη λεγόμενη και πλουτοταπείνωση διότι είναι αυτή που επιφέρει πολλές ευεργεσίες σ' αυτόν που την ενστερνίζεται και τον οδηγεί στη σωτηρία και στη δικαίωση. η ταπείνωση είναι μεγάλη αρετή και έχει τη δύναμη να ελκύει τη Χάρη του Θεού στην ψυχή των ανθρώπων. Και όταν έρθει η Χάρη του Θεού τότε αυτή σκεπάζει την ψυχή από κάθε πάθος και κάθε πειρασμό, αποτελεί το πιο δυνατό όπλο κατά της αμαρτίας και του κράτους του "εχθρού".

Ο δρόμος που οδηγεί στην ταπείνωση είναι το να θεωρείς τον εαυτό σου κάτω απ' όλη την κτίση και το να προσεύχεται αδιάλειπτα. Διότι το να θεωρεί κανείς τον εαυτό του κάτω απ' όλους και τελευταίο όλων τότε πως μπορεί να υπερηφανευτεί για κάτι ή να κατακρίνει ή να εμπαίζει και να συκοφαντεί κάποιον; Μ' αυτό τον τρόπο επομένως ο άνθρωπος φυλάσσεται από πολλές αμαρτίες και γλυτώνει από αρκετούς πειρασμούς.

Οι πατέρες διδάσκουν πως "ο ταπεινός άνθρωπος αξίζει περισσότερο απ'όλο τον κόσμο και είναι ο πιο δυνατός απ'όλους". Αυτό συμβαίνει διότι ο ταπεινός δεν φοβάται μην τυχόν χάσει τη δόξα του ή μήπως θιγεί η αξιοπρέπειά του, αφού εκ των πραγμάτων ο ίδιος θεωρεί ότι δεν έχει κάποια ιδιαιτερότητα, ούτε ότι χαίρει κάποιων σημαντικών αξιών και τιμών. Αυτός όμως που έχει υπερηφάνεια αποδυναμώνεται και στην ψυχή και στο σώμα, επειδή γίνεται δούλος πολλών πραγμάτων (τιμών, δόξας κ.α.) και ταλαιπωρείται τόσο, ώσπου στο τέλος καταρρέει. Καθίσταται επομένως μεγάλο το συμφέρον της ψυχής από την ταπείνωση.

Γι'αυτό ας διδαχθούμε από το παράδειγμα του σωτήρος Χριστού και ας επιδιώξουμε στην ζωή μας το πνευματικό κατέβασμα (ταπείνωση) που οδηγεί στον ουρανό και ας αρνηθούμε μετα βδελυγμίας το κοσμικό ανέβασμα που οδηγεί στην απώλεια.

π. Αναστάσιος Μπαστούνης